

Echte pariteit

Dat theaters en bespelers op basis van pariteit mensen en materiaal leveren is een onomstreden uitgangspunt, vastgelegd in een mantelovereenkomst. Om te voorkomen dat op de toneelvloer moet worden uitgevochten hoe gelijkwaardig de inbreng van de betrokken partijen is, stelt Kees Klooster voor om deze inbreng van te voren schriftelijk vast te leggen.

de overleggen van hoofden techniek van bespelers en podia bleef de pariteit als onderwerp op de agenda's terugkomen. Ergeris op de vloer over de gevolgen van ongelijke inzet bleef.

Naast het niet boventallig inzetten van stagiairs kwamen de kwaliteitsverschillen tussen technici aan de orde en de niet getalpmatige evenredigheid; de een leverde minder technici dan de ander.

Het nieuwste item in de discussie is de inzet van materieel en apparatuur. Wat kan een bespeler van een podium verwachten aan voorzieningen en wat wordt hij geacht zelf mee te nemen? Los van de dwingende toonzetting in sommige technische lijsten nemen de 'eisen' van bespelers toe ten aanzien van wat het podium moet leveren. Aan de andere kant zien we podia die hun beschikbare apparatuur tot een minimum beperken.

Ten tijde van de financiële crisis en kort daarna, laait de discussie over pariteit op. In de mantelovereenkomst tussen de VSCD (de verenigde podia) en de VVTP (de verenigde producenten) is vastgelegd dat bij de opbouw, het spelen en het afbreken van voorstellingen en concerten, het podium enerzijds en de bespeler anderzijds op paritaire basis gelijkwaardige technici inbrengen; gelijk in hoeveelheid en kwaliteit.

Van twee kanten wordt er noodgedwongen door geldgebrek gezocht naar de marges van de pariteit. Steeds vaker merken technici op de vloer dat partijen zich niet aan de

afspraken van de mantelovereenkomst hebben gehouden. Het gevolg is dat één van de teams een onevenredige inspanning moet leveren om de voorstelling tijdig en met de gewenste technische kwaliteit te realiseren.

Drie jaar geleden heeft Zichtlijnen aandacht aan dit onderwerp besteed. De discussie spitste zich toen toe op het inzetten van stagiairs als volwaardig lid van het technische team, wat in principe niet de bedoeling is. In verschillen-

'Los van de dwingende toonzetting in technische lijsten nemen de eisen van bespelers toe'

'De mantelovereenkomst tussen VSCD en VVTP biedt voldoende ruimte om hierover sluitende afspraken vast te leggen tussen podia en bespelers', dat is het standpunt van de VSCD in 2013 bij monde van de plaats-

Dave von Raven (@davevonraven) 8 okt.
Ik zoek een betrouwbare auto voor rond de 1000 euro om van theater naar theater te komen deze herfst. Wie-o-wie?

vervangend directeur in reactie op een vraag van VPT directeur Els Wijmans. Ik deel dat standpunt.

In de overeenkomst is ook geregeld dat bij het in gebreke blijven bij de naleving van de afspraken de kosten over en weer verhaald kunnen worden.

Uit de mantelovereenkomst: Indien één der Partijen er niet in slaagt op paritaire basis technici te leveren, is het de andere Partij toegestaan de ontbrekende technicus/technici ten behoeve van opbouw, spelen en afbreken van de voorstelling in te brengen, de daaraan verbonden kosten komen voor rekening voor de Partij die in gebreke is gebleven."

Het zwakke punt blijft dat hiermee de problemen op de vloer niet worden opgelost. Een aparte technische overeenkomst kan wellicht een oplossing zijn. Gelijkwaardige inbreng van beide partijen qua materieel, apparatuur en personeel blijft het uitgangspunt.

De eerste inspicieënt van het gezelschap en een hoofd techniek van een podium maken samen het concept voor de technische overeenkomst. Wanneer duidelijk is wat de voorstelling nodig heeft aan techniek wordt de overeenkomst gesloten.

Als een partij een of meerdere onderdelen niet kan of wil leveren, kan de andere partij dat inbrengen en de kosten factureren. <<

*Kees Klooster is
stafmedewerker
techniek en gebouw
KAF Kunstlinie Almere
Flevoland*

*Reacties op bovenstaande opinies zijn
welkom op het e-mailadres
info@zichtlijnen.nl.
U kunt ook zelf opinie-artikelen
(max. 500 woorden) naar dit adres sturen.*

Waarom wij een metalband van het podium haalden

Op zondag 18 oktober was de eerste zeer geslaagde editie van het Krachtstroomfestival in Podium de Vorstin in Hilversum met 14 (inter)nationale metalbands verspreid over twee podia. Uiteindelijk wist alleen Herder de lokale en nationale media te halen. Niet omdat er sprake was van een waanzinnig goed optreden, maar omdat het geproduceerde geluidsvolume zo hoog was dat zowel de wettelijke norm werd gepasseerd en er sprake was van gehoorschade bij publiek en medewerkers. Reden voor bedrijfsleiding en technische crew om na 20 minuten een einde te maken aan het concert en de band de deur uit te zetten.

Hoewel duidelijk aangegeven in de rider van Herder (citaat: *102dB(A) Leq 15 is our guide volume*) werd al snel duidelijk dat Herder zich niet aan deze afspraak ging houden. Tijdens de soundcheck reageert de band nauwelijks op verzoeken van de technici. Na veel aandringen om de backline zachter te zetten begint het concert. Kort na het begin van de show verhogen de muzikanten het geluidsvolume en moeten technici ingrijpen om het geluidsniveau terug te draaien, hierbij begeleid door middelvingers van bandleden, het onderspugen van apparatuur, bier omtrappen richting lampen en ander semi-volwassen gedrag. Omdat op geen enkel verzoek meer gereageerd werd, is uiteindelijk de PA dichtgezet.

In de uitdraai van het 10EaZy meetsysteem is af te lezen dat het podiumgeluid (dus met het PA-systeem dicht) continu boven de limiet van 103dB(A) zat, met pieken boven de 110 dB(A).

Ingrijpen in een concert door de band van het podium te halen is natuurlijk altijd de laatste optie, maar als het personeel zelfs met gehoorbescherming niet meer kan werken, het publiek de zaal uitloopt en het publiek in de zaal een gezondheidsrisico loopt, moet je als organisator ingrijpen.

De band communiceert direct na het concert via haar facebookpagina en de pers dat zij door de politie van het podium is gehaald. 'Helaas' voor Herder is de politie niet eens in de buurt geweest. Maar het werkt blijkbaar statusverhogend om de rel zo groot mogelijk te maken. En menig journalist en radiopresentator trapt in deze opzet.

Het is wel schrikbarend om te merken dat band en management er geen idee van hebben wat het betekent om dergelijke volumes te produceren. Maar ook journalisten (Spits) en radio-dj's (Giel Beelen) huilen mee met de wolven die op zoek zijn naar aandacht, in de hoop de achterban te overtuigen van hun gelijk. Op dat moment wordt duidelijk dat het gehoorconvenant nog niet bij iedereen is doorgeklonken. Ze realiseren zich niet dat door deze opstelling een verdere wettelijke en strengere normering steeds dichterbij komt.

We zijn blij met de tientallen mailtjes die ons optreden ondersteunen, het woog ruimschoots op tegen de scheldpartijen van de fans. Maar nog belangrijker is het om te komen tot een sectorbreed draagvlak, van zowel de technici, de podia, de festivals, de boekers en de managements, die het convenant onderschrijven. En mogelijk horen de Giel Beeltjes van de radio dit signaal dan ook. <<

*Leon Zwaans
Directeur Podium de
Vorstin Hilversum*